

Schröder stiller sig meget skeptisk med Hensyn til, hvorledes det vilde være gaaet, saafremt det store Antal af Syd fra tilrejssende stemmeberettigede ikke havde været i Stand til at paavirke Stemningen; ingen vidste i Virkeligheden, mente han, i hvilken Retning Udfaldet vilde være gaaet. Denne højst uheldige Bestemmelse, der faktisk lagde Afgørelsen af Mellemslesvigs Skæbne i den ikke bosiddende Befolknings Haand, var offentligt kendt fra den 7. Maj 1919, uden at den daværende danske Regering gjorde det mindste for at faa den ændret, medens den gjorde, hvad der stod i dens Magt, for paa et andet væsentligt Punkt at faa det oprindelige Fredstraktatudkast kuldcastet nemlig med Hensyn til Afstemningen i den 3die Zone.

Men nu er denne Grænse fastsat, og hvad man saa end vil mene om den, er den en Kendsgerning. Ingen tænker paa, at der fra dansk Side kan eller skal føres en Politik med Grænsens voldelige Flytning for Øje. Herom kan der selv sagt ikke i nogen Maade være Tale. Saafremt det slesvigske Spørgsmaal paa ny optages til Forhandling, da kan dette kun ske gennem Folkenes Forbund. Folkenes Forbund er, som det fremtrædende amerikanske Medlem af den belgisk-slesvigske Kommission paa Fredskonferencen, Professor, Dr. Haskins i sin for nylig udgivne Bog om Fredskonferencen har udtalt, „Midlet til stadig Fornyelse af det Værk, Mændene af 1919 har skabt. Traktaten af 1919 ser derfor mere fremad end tilbage“. Det er den samme Vej, den tidligere Formand for den belgisk-slesvigske Kommission, forhenværende Minister i Clémenceaus Kabinet, Mr. André Tardieu, i Sommer anviste den mellemslesvigske Delegation under dens Ophold i Paris.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om han ikke er i Stand til at give Rigsdagen Oplysninger om den tresidede Traktat imellem de allierede Magter, Danmark og Tyskland. Det ærede Medlem Hr. Rode berørte løseligt det samme Spørgsmaal i sin Ordførertale. Der er i den sidste Uge gaaet stærkt modstridende Meddelelser igennem Pressen om dette vigtige Spørgsmaal. Et Telegram fra Paris til „Berlingske Tidende“ meldte sidste Tirsdag, at Ambassadør-Konferencen paa ny agtede at genoptage Forhandlingerne om den tresidede Traktat. Man har senere kunnet læse i Bladene, at det turde være udelukket, at den tresidede Traktat overhovedet vilde komme til at træde i Kraft, da

det tyske Riges Modstand paa alle afgørende Punkter var saa stærk, at der var Grund til at tro, at Traktaten vilde falde under Bordet. Et Telegram i „Berlingske Tidende“ i Aftes meldte imidlertid, at Ambassadør-Konferencen havde paabegyndt Forhandlingerne om Traktaten, denne Traktat, der jo allerede fra dansk Side var tiltraadt den 6. Juni. Er den højtærede Udenrigsminister i Stand til at oplyse, hvorvidt det er rigtigt, at Ambassadør-Konferencen paa ny har begyndt Forhandlingerne herom? Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Udenrigsminister, at der fra dansk Side gøres, hvad gøres kan, for at fremskynde Traktatens Afslutning. Denne Traktat indeholder i Særdeleshed i Artikel 3 (om Optionsbestemmelserne), i Artikel 7 og Artikel 8 (om Oprettelse af en staaende Voldgiftsdomstol til Afgørelse af alle Tvistigheder, der opstaar ved Gennemførelse af Traktaten) meget betydningsfulde Værn for det danske Mindretal i 2den Zone, og det er af største Betydning for den i 2den Zone fødte danske Befolkning, at Traktaten snarest muligt træder i Kraft. Befolkningen dernede er jo indtil videre endog ude af Stand til at optere for Danmark, eftersom Versailles-Traktaten ikke hjemler den nogen Ret dertil. I øvrigt kan jeg med Hensyn til den 3-sidede Traktats Bestemmelser og deres Betydning for de danske Mellemslesvigere ganske slutte mig til de Synspunkter, det konservative Folkepartis Ordfører her i Salen, Hr. Pitzner, har gjort gældende. Denne Traktat er det Minimum, der fra dansk Side maa ønskes til Beskyttelse af de Danske i Mellemslesvig, og vi bør ikke gaa med til Ændringer, der paa afgørende Punkter mindsker de for de Danske Syd for Gænsen opnaaede Rettigheder. Maa jeg i denne Forbindelse henlede den højtærede Udenrigsministers Opmærksomhed paa den Beslutning, den slesvigske Forening i Flensborg har vedtaget paa et Møde i Fredags. Beslutningen havde følgende Ordlyd: „Den slesvigske Forenings Flensborg-Afdeling og Afdelingen for Landdistrikterne udtaler Forventning om, at den 3-sidede Traktat snart maa blive til Virkelighed, og at dens Værn for dem, der har arbejdet med i Afstemningsstriden, udvides til alle Slesvigere med følgende Bestemmelse i Artikel 7: Ingen, der er født eller bosat i Slesvig, maa af Myndighederne eller private fornærmes, forfølges eller paaføres Tab paa Person eller Formue paa Grund af sin Holdning med Hensyn til Slesvigs-